

ge farlige våben. Senest blev omskæring af kvinder omfattet i 2003 og menneskehandel samt ulovlig tvang m.v. i forbindelse med indgåelse af ægteskaber omfattet i 2004.

Der kan samlet henvises til udlændingelovens § 22, nr. 4-7. Udlændingelovens § 22, nr. 4-7, omfatter i dag

- forbrydelser mod statens sikkerhed m.v. (straffelovens kapitel 12 og 13),
- vold m.v. mod tjenestemand (straffelovens § 119, stk. 1 og 2),
- menneskesmugling (straffelovens § 125 a og udlændingelovens § 59, stk. 7),
- brandstiftelse (straffelovens §§ 180 og 181),
- sprængning m.v. (§ 183, stk. 1 og 2),
- fly- og skibskapring (§ 183 a),
- fare for andres liv eller sundhed ved forgiftning af drikkevand m.v. (§ 186, stk. 1, og § 187, stk. 1),
- narkotikakriminalitet og hæleri med hensyn til udbyttet ved narkotikakriminalitet (§ 191 og § 290, stk. 2),
- besiddelse m.v. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer (§ 192 a),
- forbrydelser mod kønsædeligheden, herunder incest og voldtægt (§ 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222),
- manddrab (§ 237),
- grov vold (§§ 245 og 246),
- omskæring af kvinder (§ 245 a),
- smitte med livstruende sygdom (§ 252, stk. 2),
- ulovlig tvang og trusler i forbindelse med indgåelse af ægteskaber (§§ 260 og 266),
- grov frihedsberøvelse (§ 261, stk. 2),
- menneskehandel (§ 262 a), samt
- grove berigelsesforbrydelser, herunder tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed samt røveri (§ 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288 og § 290, stk. 2).

2.1.4. Den konkrete afvejning

En afgørelse om at udvise en kriminel udlænding træffes i to led. Først skal det vurderes, om det kriminelle forhold i medfør af trappestigemodellen eller de særlige udvisningsregler kan begrunde udvisning.

Er det tilfældet, skal der foretages en konkret vurdering af, om andre forhold taler imod udvisning. Efter udlændingelovens § 26, stk. 1, skal der således ved en afgørelse om udvisning altid tages hensyn til, om en udvisning må antages at virke særligt belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,

- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, samt
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2 (asyl), nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Opregningen i udlændingelovens § 26, stk. 1, er ikke udtømmende og udgør ikke en prioriteret række af hensyn.

Ved udvisning i medfør af de særlige udvisningsregler i udlændingelovens § 22, nr. 4-7, skal de nævnte hensyn tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke kan finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, blev indsat i 1996 i forbindelse med indførelsen af en særlig regel om udvisning på grund af narkotikakriminalitet. Det fremgår af forarbejderne til udlændingelovens § 26, stk. 2, at hensynene i bestemmelsen vil tale mod udvisning, i det omfang dette følger af internationale forpligtelser, jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det fremgår af praksis fra Højesteret og landsretterne, at alvorlig kriminalitet og lange straffe – typisk straffe over nævningegrænsen på fire års fængsel – bevirker, at der skal noget ekstraordinært til for at undgå udvisning.

Som eksempler fra højesteretspraksis på ekstraordinære forhold kan nævnes velintegrerede førstegangs-kriminelle, der har opholdt sig her i landet i en meget langvarig periode og lever i et velfungerende og stabilt familieliv.

Er der tale om meget langvarige fængselsstraffe i nærheden af ti års fængsel må det på baggrund af den foreliggende højesteretspraksis antages, at der vil ske udvisning, medmindre udvisning er udelukket, fordi udlændingen ingen tilknytning har til oprindelseslandet.

For så vidt angår de lavere strafpositioner er der tale om en helt konkret afvejning af på den ene side kriminalitetens alvor og karakter og på den anden side tilknytningen til henholdsvis Danmark og oprindelseslandet. Eventuelt tilbagefald til kriminalitet (recidiv) spiller her en central rolle.